

✿ DE STER. ✿

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Die ooren heeft, die hoore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Die overwint
Ik zal hem geven te eten van den boom des levens, die in het midden van het Paradijs
Gods is.*

OPENBARING 2 : 7.

No. 24.	15 December 1907.	12de Jaargang.
---------	-------------------	----------------

HET SPIRITISME EN DE WAARZEGSTER TE ENDOR.

Niettegenstaande de vele openbaarmakingen van bedrog in wat nu bekend is als „Spiritisme”, zijn er duizende verstandige personen, die door zijn leeringen tot dwaling en duisternis geleid zijn en dikwijls tot zonde en waanzin. De Heiligen der laatste Dagen, welke tot kennis der waarheid gekomen zijn, hebben een toetssteen, waaraan zij het valsche in veronderstelde geestelijke manifestaties kunnen beproeven, dit is de gave des Heiligen Geestes en de sleutelen door den profet Joseph Smith door openbaring geschonken, waardoor booze geesten kunnen onderscheiden worden als zij zich voordoen als afgestorvenen of als engelen des lichts.

Als wij dit zeggen, dan willen wij niet verstaan worden als zouden wij beweren dat er geen gemeenschap is met de onzienlijke wereld in de seances en andere ondervindingen van „spiritistische mediums”. Zoogenaamde „materialisatie” van geesten wordt gewoonlijk in het donker gedaan, en velen zijn boven allen twijfel als opzettelijk bedrog bewezen geworden, nadat zelfs vele verstandige personen en nauwkeurige onderzoekers bedrogen waren, en wordt nog steeds aangewend door bedriegers om voordeel te verkrijgen, maar zijn niet de voornaamste middelen van spiritistische manifestaties. Tafelkloppen, het schrijven op leien, het zweven van voorwerpen, het overbrengen van gedachten, het door geesten bezeten zijn enz., worden alle gebruikt om de oogen van de lichtgeloovige te verblinden. En in sommige gevallen zijn er ongetwijfeld werkelijke openbaringen door mannelijke of vrouwelijke „mediums.”

Maar deze zijn niet van God, noch door Zijn inspiratie. Zij stemmen niet overeen met hetgeen Hij in vroeger en later tijden geopenbaard heeft. Zij moeten niet onder hogere gedachten gerekend worden, want zij verloochenen de voornaamste beginselen van den geopenbaarden godsdienst en het Evangelie. De bron van deze zoogenaamde berichten der dooden is in de sfeer der gevallen geesten, waarvan er vele door den Zaligmaker uitgeworpen zijn uit de bezetenen en Hij gaf Zijn discipelen macht die te bestraffen en te overwinnen.

„Spiritisten” verwijzen soms naar den Bijbel om het stelsel, dat de levenden met de dooden-gemeenschap kunnen hebben, te ondersteunen. Een van die bewijzen is het veronderstelde gesprek van Saul, den Koning van Israël, met den overleden profeet Samuel. Wij kunnen niet beter doen, om dit voorval te verklaren, dan een artikel over te nemen, dat wij eenige jaren geleden schreven voor de *Improvement Era*, in Salt Lake City uitgegeven. Het wordt gevonden in den eersten jaargang van dat uitnemende tijdschrift, dat nu in het elfde jaar is, op blz. 495—500, en luidt als volgt:

„Er zijn verschillende gedachten omtrent de feiten in den Bijbel verhaald met betrekking tot het bezoek van Saul, Koning van Israël, aan de waarzegster te Endor en haar voorgewend onderhoud met den geest van den overleden profeet Samuel. Het algemeene idee van deze zaak is, dat, op verzoek van Koning Saul, de geest van Samuel was „opgeroepen” en dat Saul met hem sprak en van hem vernam wat zijn lot zou zijn, dat hem wachtte in het aanstaande gevecht met de Filistijnen. Maar de vraag komt tot ons, hoe kan eene waarzegster, welke volgens de wet van Mozes niet toegestaan was te leven en met wie de gemeenschap door den Heere verboden was, de macht hebben om op haar verlangen den geest van een heilig profeet op te roepen? Als antwoord op deze vraag is aangevoerd, dat de vrouw geen waarzegster was, maar een profetes, die zich schuil hield. Waarom zij noodzaak was zich te verbergen, is niet duidelijk aangetoond. Het is als bewijs aangevoerd geworden, dat de „profetes”-theorie, door velen aangevoerd werd, die de zaak volkomen verstonden. Wij laten dit zooals het is, maar een nauwkeurig onderzoek van de geschiedenis van het voorval zal duidelijk aantonen, dat er een groot misverstand omtrent dit onderwerp bestond. Laat ons zien wat de geschiedschrijver verhaalt:

„En de Filistijnen kwamen en vergaderden zich, en zij legerden zich te Sunem; en Saul vergaderde gansch Israël, en zij legerden zich op Gilbóa.

Toen Saul het leger der Filistijnen zag, zoo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer.

En Saul vraagde den Heere; maar de Heere antwoordde hem niet, noch door droomen, noch door de Urim, noch door de profeten.

Toen zeide Saul tot zijne knechten: Zoekt mij eene vrouw, die eenen waarzeggenden geest heeft.

En Saul herstelde zich en trok andere kleederen aan, en ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen des nachts tot de vrouw; en hij zeide: Voorzeg mij toch door den waarzeggenden geest en doe mij opkomen, dien ik tot u zeggen zal.

Toen zeide de vrouw tot hem: Zie, gij weet, wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en de duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom stelt gij dan mijne ziel eenen strik, om mij te doden?

Saul nu zwoer haar bij den Heere, zeggende: Zoo waarachtig als de Heere leeft, indien u eene straf om deze zaak zal overkomen!

Toen zei de vrouw: Wien zal ik u doen opkomen? En hij zeide: Doe mij Samuël opkomen.

Toen nu de vrouw Samuël zag, zoo riep zij met luider stem; en de vrouw sprak tot Saul, zeggende: Waarom hebt gij mij bedrogen? want gij zijt Saul.

En de koning zeide tot haar: Vrees niet; maar wat ziet gij? Toen zeide de vrouw tot Saul: Ik zie goden uit de aarde opkomen.

Hij dan zeide tot haar: Hoe is zijne gedaante? En zij zeide: Er komt een oud man op, en hij is met eenen mantel bekleed. Toen Saul vernam dat het Samuël was, zoo neigde hij zich met het aangezicht ter aarde, en hij boog zich.

En Samuël zeide tot Saul: Waarom hebt gij mij onrustig gemaakt mij doende opkomen? Toen zeide Saul: Ik ben zeer beangstigd, want de Filistijnen krijgen tegen mij, en God is van mij geweken en antwoordt mij niet meer, noch door den dienst der profeten, noch door droomen; daarom heb ik u geroepen, dat gij mij te kennen geeft wat ik doen zal.

Toen zeide Samuël: Waarom vraagt gij mij toch, dewijl de Heere van u geweken en uw vijand geworden is?

Want de Heere heeft voor zich gedaan, gelijk als Hij door mijnen dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk van uwe hand gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan uwen naaste, aan David.

Gelijk als gij naar de stem des Heeren niet gehoord hebt, en de hittigheid Zijns toorns niet uitgericht hebt tegen Amelek; daarom heeft u de Heere deze zaak gedaan te dezen dage.

En de Heere zal ook Israël met u in de hand der Filistijnen geven, en morgen zult gij en uwe zonen bij mij zijn; ook zal de Heere het leger van Israël in de hand der Filistijnen geven." (I Sam. 28:4-19).

Het is duidelijk uit het voorgaande te verstaan, dat de vrouw die Saul bezocht, een was van die soort, welke onder de vloek geplaatst zijn door het gebod van God, omdat zij voorzegden door waarzeggende geesten. Profeten noch profetessen waren toen uit het land gebannen of met minachting beschouwd. Het waren alleen personen, door de Mozaïsche wet veroordeeld, die zich voor de gevolgen van het ten

uitvoer brengen van die wet moesten verbergen. Saul had alle wettige middelen beproefd om door een hoogere macht onderricht te worden, maar, daar hij den Heere verlaten had, zoo was de Heere van hem geweken. Er was geen antwoord van den hemel op zijne vragen; er was geen woord van den Heere door Profeten; er was geen gemeenschap door de Urim en Thummim; er was geen openbaring door visioenen of door droomen; er was geen fluistering van den goddelijken geest. In zijn wanhoop keerde Saul zich tot de tegenovergestelde macht. Hierin zondigde hij. Hij wist dat hij de wet des Heeren verbrak. Toen hij den Heere diende had hij „uit het land weggedaan de waarzeggers en de duivelskunstenaars”, maar toen viel hij in duisternis en zocht hij naar de wegen der duisternis en verzegelde zijn eigen oordeel, dat aldus is omschreven :

„Alzoo stierf Saul in zijn overtreding, waarmede hij overtreeden had tegen den Heere, tegen het Woord des Heeren, hetwelk hij niet gehouden had; en ook, omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende.” (I Kron. 10 : 13).

De wet van God, in betrekking tot deze verboden dingen, was door den profeet Mozes gegeven en maakte een gedeelte uit der Mozaïsche wet. Bijvoorbeeld :

„Gij zult u niet keeren tot de waarzeggers, en tot de duivelskunstenaars; zoekt hen niet, u met hen verontreinigende; Ik ben de Heere, uw God!” (Lev. 19 : 31).

„Onder u zal niet gevonden worden, die zijnen zoon of zijne dochter door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen, een guichelaar, of die op vogelgeschrei acht geeft, of tovenaars. Of een bezweerder, die met bezweering omgaat, of die eenen waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de dooden vraagt. Want al wie zulks doet, is den Heere een gruwel, en om dezer gruwelen wil verdrijft hen de Heere uw God voor uw aangezicht uit de bezitting.” (Deut. 18 : 10-12).

De waarzegster te Endor was, inplaats van eene profetes des Heeren, eene vrouw die tooverkunst beoefende; dat is, gemeenschap had of voorwende gemeenschap te hebben met de geesten van dooden; maar zij werd geleid door een waarzeggenden geest. Met andere woorden, zij was een spiritistisch medium, gelijk aan de tegenwoordige beoefenaars van die kunst, welke voorgeven geleid te worden door den geest van een zeker gestorven beroemd persoon, en door hem of haar bekwaam is met de dooden gemeenschap te hebben.

Het moet opgemerkt worden, dat in de séance met den Koning van Israël, Saul Samuël niet zag, noch iemand anders, maar alleen het medium of de waarzegster. Zij verklaarde, dat zij een oud man zag opkomen, met eenen mantel bekleed. Zij was het, die Saul zeide wat verondersteld werd door Samuël gezegd te zijn. Saul vernam dat het Samuël was, door hetgeen de waarzegster tot hem zeide. Het

gesprek, dat tusschen Samuël en Saul plaats had, werd door het medium geleid. Dit alles kon plaats gehad hebben zonder de tegenwoordigheid van den profeet Samuël. De vrouw, onder den invloed van haar waarzeggenden geest, kon Saul de boodschap gegeven hebben, welke verondersteld wordt van Samuël gekomen te zijn op dezelfde manier als berichten van de dooden voorgewend worden, aan de levende spiritistische mediums der laatste tijden gegeven te worden, en zij, zooals in de gebeurtenis hier behandeld, verrichten hun werk bij nacht of onder de bedekking van duisternis.

Het is beneden het redelijk verstand, te gelooven, dat zulke personen, in vroeger of later tijden, de geesten van gestorven dienstknechten of dienstmaagden des Heeren kunnen oproepen. Zij kunnen niet opgeroepen worden door waarzeggers, tovenaars of duivelskunstenaars. Droevig zou voorwaar de toestand zijn van de geesten in het paradijs, als zij onder zoodanig bestuur stonden. Zij zouden niet rusten, noch bekwaam zijn te genieten van die vrijheid van moeite en zorgen van het aardse leven, die tot hun geluk noodzakelijk zijn, maar zij zouden in een toestand van slavernij zijn, onderworpen aan den wil en de grillen van personen, die God niet kennen en wier leven en doel zijn van de aarde aardsch.

Noch is het in overeenstemming met de juiste leer, dat een profetes of profeet des Heeren de macht kon uitoefenen, de geesten van profeten en heiligen, volgens hun wil, op te roepen, om met hen over aardse dingen te spreken. Dat is geen roeping van een profeet of eene profetes. Het idee dat zulke dingen gedaan kunnen worden op het bevel van mannen of vrouwen in het vleesch, moet niet gekoesterd worden door eenig Heilige der laatste Dagen. De Heere heeft gezegd:

„Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraag den waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnen 'smonds mompelen; zoo zegt: Zal niet een volk zijnen God vragen? zal men voor de levenden de dooden vragen? Tot de wet en tot de getuigenis! Zoo zij niet spreken naar dit woord, 't zal zijn dat ze geen dageraad zullen hebben.” (Jes. 8 : 19-20. Boek van Mormon blz. 101 vers 19, 20).

Het is zoo voorgesteld, dat in dit geval de Heere Samuël zond in den geest, om met Saul te spreken, opdat deze zijn toekomstig lot zou weten, maar deze gedachte schijnt niet overeen te stemmen met de verklaringen van het voorval in de Schrift gedaan, dat de bijzonderheden geeft. Als de Heere verlangde deze inlichting aan Saul te geven, waarom antwoordde Hij dan niet, toen Saul Hem vroeg door de wettelijke kanalen van goddelijke gemeenschap? Saul had allen beproefd en faalde een antwoord te ontvangen. Waarom zou de Heere de middelen die Hij zelf had ingesteld voorbijzien en Samuël, een profeet zenden om zich aan Saul te openbaren door een verboden bron?

Waarom zou Hij iemand gebruiken die eenen waarzeggenden geest had, een medium, die Hij volgens Zijn eigen wet veroordeeld had?

„Maar”, wordt er aangevoerd, „de voorspelling van den geest welke zich geopenbaard had bij die gelegenheid, was letterlijk vervuld. Israël werd overgegeven in de handen der Filistijnen en Saul en zijne drie zonen en zijn wapendrager en zijne mannen stierven allen. Het was daarom een ware profetie”. Toestemmende, dat dit geheel waar is, dan wordt het argument van dit artikel niet er door verzwakt. Als de waarzegsters, tovenaars, duivelskunstenaars en waarzeggende geesten, onder het oordeel der wet geplaatst, niet zoo nu en dan de waarheid voorspelden, dan zou het niet noodig geweest zijn het volk tegen hen te waarschuwen. Als de duivel nooit de waarheid zegt, dan is hij ook niet bekwaam de menschen met zijne leugens te verleiden. De machten der duisternis zouden nooit overwinnen zonder wat licht. Een weinig waarheid vermengd met dwaling is een van de middelen waardoor zij de menschen verkeerd leiden. Er is dan niets in de geschiedenis van het onderhoud tusschen Saul en de vrouw te Endor dat, redelijk of leerstellig, het vermoeden bevestigt, dat zij een profetes des Heeren was of dat Samuel bij die gelegenheid werkelijk verscheen.

Er is geen voldoende bewijs, dat de geesten van afgestorvenen met de stervelingen gemeenschap houden, door spiritistische mediums of door een der middelen gewoonlijk tot dat doel gebruikt. Booze geesten handelen ongetwijfeld als „waarzeggende” of „besturende” geesten en bootsen de geesten van overledenen na of openbaren dingen welke verondersteld worden alleen bekend te zijn aan hen of aan hunne levende vrienden, om zodoende de lichtgeloovigen te verleiden. Zij die zich onder den invloed van die machten der duisternis plaatsen hebben geen middelen waardoor zij de tegenwoordigheid van de geesten der rechtvaardigen kunnen dwingen en onthullingen van hen voor de levenden verkrijgen. Zij zijn verheven boven de kunst van zoodanige personen, en de mediums zelf zijn vaak bedrogen door de booze geesten en zijn dus „verleiders en worden verleid”.

„Mijn huis is een huis van orde”, zeide de Heere, „en niet een huis van verwarring”. Als God iets wil openbaren, dan zal het komen langs den weg, door middelen en personen die Hij aangesteld heeft. Als de levenden van de dooden willen hooren, dan moeten zij den Heere er om vragen en niet degenen die haastig inkomen „waar engelen vreezen te treden”. De aardsche sfeer en de sfeer der geesten van afgestorvenen zijn van elkander gescheiden en een sluier is wijselijk tusschen beiden getrokken. Daar de levenden in hunnen gewonen toestand niet bekwaam zijn met de dooden te spreken en hun te zien, zoo is het redelijk te gelooven, dat de bewoners van de geestelijke sfeer, in hun gewonen toestand, buiten den omgang van de menschen in het vleesch gesloten zijn. Met toestemming van den Heere, kunnen

personen van beide sfeeren met elkander gemeenschap hebben, maar dit zal zeker zijn volgens de wet en de orde welke God heeft vastgesteld. Door het in acht nemen van die wet en buiten de gemeenschap te blijven van personen en invloeden die God niet kennen en Zijn Evangelie niet gehoorzaam zijn, zullen de Heilige der laatste Dagen zich vrijwaren van mogelijke verleiding en veel droefheid en zullen meer vatbaar zijn voor het licht en de inspiratie en openbaringen, die van den Eeuwigen Vader voortkomen.

C. W. PENROSE.

(Millennial Star.)

OVERLEDEN.

Met diep leedwezen deelen wij het overlijden mede van Bisschop Robert T. Burton, een lid van den presideeerenden Bisschopsraad van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Hij stierf in zijn woning te Salt-Lake-City, 11 November 1907. Hij werd geboren te Amersberg, Canada, 25 October 1821. Gedurende negen en zestig jaren was hij een lid der Kerk.

Hij heeft de moeilijkheden met de Heiligen in het begin der Kerk mede gemaakt, en heeft in alles een werkzaam aandeel genomen. Hij vervulde steeds met nauwgezetheid en getrouw de roepingen die hij in het burgerlijk leven en in de Kerk bekleedde. In 1875 werd hij aangesteld als tweede raadgever van den presideeerenden Bisschop der Kerk Eduard Hunter. Toen deze stierf werd hij tot eersten raadgever van den presideeerenden Bisschop William B. Preston aangesteld. Hij is in deze roeping van 1 Juli 1884 tot aan zijn dood werkzaam geweest.

Hij was een groot, goed en dapper man en wij vertrouwen, dat hij heengegaan is om zich met anderen te mengen die den goeden strijd hebben gestreden en het geloof behouden.

Ouderling Harvey L. Angell stierf op Zondag 1 December 1907 te Halifax, Engeland. Hij was te Salt-Lake-City, Utah, geboren en omtrent vijf en twintig jaren oud. Ouderling Angell kwam 18 October 1907 te Liverpool aan. Spoedig na zijn aankomst werd hij onwel en had geen geloof, dat hij zou herstellen; als men hem sprak over zijn herstel schudde hij ontkennend het hoofd.

Zijn stoffelijk overschot is onder toezicht van Ouderling H. Shepherd met het stoomschip „Arabic” naar New-York verzonden, om van daar naar zijn woonplaats te worden vervoerd.

Hij heeft gedaan wat hij kon gedurende zijn verblijf op aarde en heeft als een strijder in het leger des Heeren, tegen zonde en dwaling in de wereld strijdende, zijn leven neergelegd. Hij is heengegaan naar hooger werkkring en zal zijn loon ontvangen.

ONWETENDHEID DE OORZAAK VAN ONKUISCHHEID.

EDITORIAL IN „THE CHRISTIAN WORK AND EVANGELIST”.

Het groote gebied der sekse wordt bijna nooit besproken door de verstandigste, ontwikkeldste ouders in de gesprekken met hunne kinderen. Het wordt steeds vermeden als iets dat onzedelijk en onrein is. Ouders van groote ontwikkeling, die zeer bekwaam zijn hunne kinderen goed op te voeden, laten hunne zonen en dochters volwassen worden, zonder hun ooit iets te vertellen omtrent de voornaamste feiten des levens.

Het gevolg is, dat teergevoelige kinderen in onkunde omtrent zulke dingen opgroeien, wat onmogelijk was in het vrije leven onzer voorvaders. De wetten van het leven brengen met geweld de zaak onder de aandacht van het kind. Maar sekse schijnt hem een kwaad en verborgen iets te zijn. Zijn onkunde en het verkeerde begrip, dat hij van zijn ouders heeft ontvangen, is de oorzaak van vele ziekten. De plicht der ouders is de kinderen te onderwijzen, zoodat zij het leven ingaan, daartoe volkomen toebereid. Vele christelijke ouders zijn vreeselijk nalatig met deze zaak. Wij zijn bekend met een kleinen jongen, die een pak slaag kreeg omdat hij iets vroeg omtrent sekse. Het kind ontdekte, zijn vader of moeder het als iets verkeerd beschouwde om over zulke zaken te spreken. Is er iets anders, dat beter geschikt was, de gedachten van den jongen verlangend te maken?

Vele kinderen leeren meer omtrent deze tot het leven behorende zaken uit den Bijbel, met zijn eerbiedwaardige alhoewel oorspronkelijke openhartigheid, dan uit eenige andere bron. Daar stilzwijgendheid en schaamte gewoonlijk met de groote zaak van het geslachtsleven gepaard gaan, zoo denken kinderen omtrent deze dingen steeds met schaamte en in stilte. Onwetendheid op het gebied van godsdienst brengt bijgeloof voort; onwetendheid in werktuigkunde is oorzaak van ongelukken; onwetendheid in geslachtszaken is de oorzaak geweest van veel ontelbare onkuischheid. Wij zijn bekend met vele jonge mannen, wier geest vele jaren van onreine gedachten zou zijn vrij gebleven, als zij door hunne ouders waren onderwezen geworden omtrent zaken in betrekking tot het geslachtsleven; en zij zouden daardoor lichamelijk sterker zijn geworden.

Wij zijn bekend met meisjes, die verleid en bedrogen zijn geworden door gewetenlooze mannen, alleen omdat zij niets wisten van de eerste beginselen des levens, als ouders zulke dingen eerlijk, eenvoudig en natuurlijk zouden beschouwen, dan zullen zij bekwaam zijn hunne kinderen daarvan te onderrichten, op dezelfde eerlijke, eenvoudige en natuurlijke manier.

THE PURITY ADVOCATE.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

WENKEN VOOR REIZENDE OUDERLINGEN.

Wij raden onze broederen in het zendingsveld, wijkvergaderingen te houden, waar er eene gelegenheid kan verkregen worden. Leden en niet-leden der Kerk kunnen gevonden worden, die zoodanige vergaderingen in hunne huizen willen toestaan en burens en vrienden verzoeken die bij te wonen. Dit zal de Ouderlingen met onderzoekers in aauraking brengen. Dit kan gedurende den geheelen winter opgevolgd worden en zal een hulp tot de algemeene vergaderingen bevonden worden, welke op Zondag en andere tijden gehouden worden, en van deze vergaderingen zou steeds op de wijkvergaderingen melding gemaakt worden. In alle vergaderingen zouden er traktaatjes voorhanden zijn voor de onderzoekers.

Gedurende den winter moet het verspreiden van traktaatjes en het verkoopen van boeken en geschriften niet minder worden. Het is een van de beste middelen die wij weten, om het Evangelie te verkondigen. Het opent den weg voor Evangelie-gesprekken en bekwaamt de zendingen „de schapen van Israël uit te zoeken”. Wij gelooven, dat de gewoonte, in de Vereenigde Staten in gebruik, om de goedkoopste uitgave van het Boek van Mormon te verspreiden, in Europa met hetzelfde goede gevolg kan aangewend worden. Het publiek heeft een idee, dat er iets geheims is omtrent dat merkwaardige boek, en het zou algemeen bekend moeten zijn, dat het door een ieder die het koopen wil verkregen kan worden. Het is een van de meest belangrijke kenmerken van het groote en wonderlijke werk, dat de Heere werkende is in deze laatste dagen.

Eenigen tijd geleden gaven wij raadgevingen in betrekking tot openbare gebeden, den Ouderlingen voorstellende, dat zij in de vergaderingen het gebed bij den aanvang in overeenstemming met de gelegenheid zouden doen zijn, wat die ook zijn mocht. Wij vestigden de aandacht op het andere uiterste, dat onlangs genomen is, van de oude gewoonte om lange en vervelende toespraken te houden tot den troon der genade, en veranderde de manier door de gebeden zoo kort te maken, dat er bijna niets overbleef. Wij hebben op onze reizen opgemerkt, dat dit gebrek steeds heerscht, hetzij door zenuwachtigheid en bedeesdheid, of door het begrip dat niets anders noodig is met het begin eener vergadering, dan de kortste soort van verzoek voor de zegeningen des Heeren bij die gelegenheid. De geest en het doel van die gebeden worden nietsbeduidend gemaakt, en personen gewoon een ernstig gebed te hooren bij zulk een gelegenheid, verbeelden zich, dat

de godsdienstoefening aan ware vroomheid tekort komt. Openbare gebeden zijn een noodzakelijk onderdeel van openbare godsdienst-oefeningen. Zij worden opgeofferd voor de geheele vergadering. Wij geven een paar wenken, voor een geschikt gebed bij de opening eener gewone vergadering. Dankt God voor de tegenwoordige gelegenheid om God te dienen, voor gezondheid, voedsel, kleeding, deksel, vrienden en andere tijdelijke zegeningen, voor het Evangelie, de verordeningen ervan, gaven en zegeningen, voor de herstelling der goddelijke autoriteit, voor het licht der waarheid, de macht des Heiligen Geestes en andere voorrechten. Bidt voor de vergadering, voor sprekers en hoorders, voor de algemeene en lokale autoriteiten der Kerk in volgorde, voor afwezige Heiligen, door ziekte of andere redenen verhinderd, voor tegenwoordig zijnde onderzoekers, voor een toename van het geloof der Heiligen en voor het verzachten van de harten der zondaars. Bidt voor de zieken, voor hen die neergebogen zijn door smarten naar lichaam of geest en voor het triomfeeren der waarheid over de dwaling. Bidt voor de regeerders der natiën, dat zij geleid mogen worden barmhartig en rechtvaardig te zijn, zoodat vrijheid mag overwinnen en verdrukking ophouden, dat hinderpalen die het werk des Heeren verhinderen, moge verwijderd worden, dat vrijheid om het Evangelie te verkondigen in de geheele wereld mag verkregen worden. Vraagt voor de macht van den Heiligen Geest om alle dingen in de vergadering te besturen en voor het Koninkrijk van onzen God, om den weg te bereiden voor de regeering van Christus Jezus. Wijdt de vergadering en alles wat daar betrekking op heeft den Heere toe en doet alles in den naam van Jezus Christus. Deze opmerkingen zijn gemaakt als wenken voor onze broederen, die het idee niet schijnen te begrijpen van het doel van het openbaar gebed, maar zijn niet gegeven als een afgepasten vorm. Een gebed bij de opening van elk soort van vergadering zou voor de gelegenheid geschikt zijn, en aan de eischen voldoende, zoo zal het niet onnoodig verlengd worden, noch met onnoodige herhalingen aangevuld. Het zou niet op eene droevige wijze, noch met zulke snelheid gesproken worden, dat alle eerbied en ernst van de godsdienstoefening wordt verdriven. Wij hopen dat de broederen onderricht zullen geven, volgens den geest en niet volgens de letter van deze opmerkingen.

C. W. P.

(*Millennial Star.*)

Wij verzoeken de zendelingen beleeft ons spoedig te melden hoeveel exemplaren zij van het Nieuwjaars-nummer, dat een bijzondere uitgave zal zijn, verlangen en tevens hoeveel exemplaren zij daarna geregeld van „*De Ster*” wenschen.

Een briefkaart met de verlangde inlichtingen, naam en woonplaats van iederen zending zal ons zeer verplichten.

REDACTIE.

EEN KRACHT IN HET AARDSCH BEROEP.

Frederik de Groote bespote eens een zeer dapperen generaal, met name Schmettau, wegens zijn geloof; hij trachtte hem steeds zijn geloof te ontnemen. Schmettau antwoordde:

„Wanneer dat gelukt, zoo zou uwe majesteit zeker mij een onnoemelijke schade berokkenen, maar tegelijkertijd zou de schade voor u niet minder groot zijn.

Gij ziet in mij een goed overste, en ik hoop, dat gij u niet bedriegt. Indien ik mijn geloof zou verliezen, zoo zou ik een arm en ellendig schepsel wezen, een zwak roer in den storm, waarop niemand zich zou kunnen verlaten, onbruikbaar in den oorlog.”

Vele menschen meenen, dat het geloof onbekwaam maakt voor het beroep. Hier hebben wij de bekentenis van een man, die zegt, dat hij zonder geloof niet voor zijn aardsch beroep berekend is. En wat hij zegt, dat is volkomen waar.

Het geloof breekt niet de kracht, maar versterkt haar veel meer. Het geloof geeft moed in den zwaarsten strijd en behoedt voor verwijfeling, wanneer de dagen van tegenspoed komen.

Blijde Boodschap.

INGEBEELDE ROTSEN.

Toen ik nog als jonge knaap op de boerderij van mijn vader in het Westen van Amerika leefde, werd ik uitgezonden, om het prairie-land om te spitten.

Op zekeren dag stiet ik op een groote, vlakke rots. Daar ik meende dat zij diep in den grond zat, groef ik er om heen en liet ze liggen.

Het volgende jaar moest ik hetzelfde stuk land omploegen, om het voor het zaaien van haver gereed te maken. Toen ik bij de rots kwam, ging ik er met mijn ploeg om heen. Doch op een anderen dag had ik een houweel bij mij, en met behulp daarvan wilde ik de rots verbrijzelen.

Hoe verbaasd was ik, toen ik zag, dat de vermeende rots een leembodem van vier voet dik was, zoodat hij met een paar flinke slagen van mijn werktuig verbrokkelde!

Dat was nu drie jaren lang de rots geweest, die mij in den weg stond, en zij had mij nu drie jaar lang onder haar macht, omdat ik haar vreesde. Toen ik echter besloten had, haar uit den weg te ruimen, toen bleek zij een zwakke vijandin te zijn, een geheel eenvoudig ding, dat zich zoo gemakkelijk liet overwinnen.

Zoo is het ook dikwijls met onze zorgen: zij hebben de overhand over ons, omdat wij er voor bevreesd zijn. Maar houdt ze goed in de oogen en grijpt ze vroeg vast, dan zijn ze spoedig overwonnen.

(Overgenomen).

ZONDAGSSCHOOL-SCHETSEN.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

JEZUS, DE CHRISTUS.

JANUARI 1908.

Les 1. - INLEIDING.

- I. Namen en titels. Beteekenis van „Jezus”, „Christus”, „Messias”.
- II. Zijn naam bekend gemaakt vóór Zijn geboorte.
Bij de verschijning van Gabriël. Matt. 1 : 21, 25;
Lukas 1 : 31; 2 : 21; Jesaja 7 : 14; Lukas 2 : 11.
Aan oude profeten. Jesaja 7:14; Boek van Mormon
I Nephi 10 : 4; II Nephi 10 : 3; Mosiah 3 : 8;
Paarl van Groote Waarde, Boek van Mozcs.
- III. De mensch Jezus.
Een sterfelijk wezen; Zijne zending in sterfelijkheid.
Zoon van eene sterfelijke moeder en onsterfelijken vader.
- IV. Christus, de Heere.
Zijne opstanding tot onsterfelijkheid.
Eén der Godheid. Hand 2 : 33; Phil. 2 : 9-11;
Hebr. 10:12; III Nephi 8-11; Leer en Verb. 1:20;
6:2, 7; 10:57, 70.

Les 2. - CHRISTUS VOORSPELD EN VOORVERORDINEERD.

- I. Schriftuurlijke voorspellingen.
De Bijbel: Mozes, Deut. 18:15, 18, zie Johannes 1:45,
Hand. 3:22; 7:37.
David. Psalm 69:21, zie Matt. 27:34, 48.
Het Boek van Mormon: Lehi (I Nephi 10 : 4, 5) Nephi
(I Nephi hoofdstukken 11 en 12; 19 : 10), Ether 3 : 16.
- II. Gekozen door den Vader.
Bij het hemelsche raadsbesluit. P. v. G. W., Mozes 4 : 1-3.
Aangesteld van den beginne. 1 Petr. 1 : 20; zie Rom: 3 : 25;
16:25, 26. Efeze 3 : 9-11; Col. 1 : 26; II Tim. 1 : 9-10;
Tit. 1 : 2, 3; Openb. 13:8.
Getuigd door Christus Zelf door moderne openbaring.
(Leer en Verbonden 76 : 39; 93 : 1-17, 21.)

Les 3. - SCHEPPER EN HEER.

- I. Christus de Schepper.
Zoo genoemd in de Schriften. (Joh. 1 : 3, 10; Hebr. 1 : 2;
3 : 9; Col. 1 : 16, 17; Mosiah 3 : 8; 4 : 2.
Hijzelf verklaart dit. (III Nephi 9 : 15; Leer en Verbonden
14 : 9; 29 : 31-34).

II. Christus is Jehova.

De naam geopenbaard. (Exod. 6:3; vergelijkt 3:14.)

De God van Abraham, Isaäk en Jakob. (Ex. 2:6; 4:5;

Matt. 22:32; Mark. 12:26; Luc. 20:37; Mosiah
7:19; I Nephi 6:4.)

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

HET OUDE TESTAMENT.

JANUARI 1908.

- Les 1. De Schepping. Gen. 1, 2. Verhaal wat er iederen dag geschapen werd.
Doel der les: God schiep de aarde tot woonplaats der menschen.
- Les 2. Kaïn en Abel. Gen. 4:1-15. Wie zij waren, wat aanleiding gaf en de gevolgen.
Doel der les: Hebzucht en jaloeschheid verdrijven den Geest des Heeren.
- Les 3. De Zondvloed. Gen. 5:1-14; 7; 8; 9:8-17.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

HET BOEK VAN MORMON.

JANUARI 1908.

- Les 1. Bekeering van Koning Lamoni, zijne vrouwen volk. Alma 18; 19.
Doel der les: De hand des Heeren is uitgestrekt tot allen die zich bekeeren en in Hem gelooven.
- Les 2. De onstuimige ontmoeting van Lamoni en zijn vader. Alma 20; 21.
Doel der les: Een getrouw vervullen van plicht zal Gods inspiratie en bescherming schenken.
- Les 3. Bekeering van den ouden koning. Alma 22; 23.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende deze maand werden 31 personen gedoopt, waarvan 11 te Amsterdam, 2 te Utrecht, 6 te Groningen, 5 te Rotterdam, 3 te Dordrecht, 3 te Den Haag en 1 te Leiden.

Ouderling John H. Teeples, die den 21 October aankwam, verkocht 403 boeken gedurende de maand November.

Den 8sten dezer maand werd het presidentschap van de Rotterdamsche gemeente georganiseerd met W. J. de Brij als President, Jakobus Rotstege als Eerste, en Gerrit A. Jongejan als Tweede Raadgever.

IK BEN BLIJ, DAT IK MIJN WERK GOED DEED.

Een arme Ier verliet zijn vaderland om naar Amerika te gaan en zijn toestand te verbeteren. Hij kwam te New-York aan en begon werk te zoeken. Er was slechts één ding, dat hij goed kon doen, maar een ding, dat hij als ambacht geleerd had. Dit was steenhouwer. Hij ging in New-York van de eene steenhouwerij naar de andere om werk te zoeken, maar werd teleurgesteld. Dag aan dag zocht hij naar werk, totdat alle steenhouwerijen, waarvan hij hoorde, bezocht waren, maar steeds vruchteloos; het scheen alsof niemand hem wilde hebben. Er waren nog slechts een paar kleine geldstukken overgebleven als zijn eigendom. Hij vreesde van honger te moeten sterven als hij niet spoedig werk vond. Op zekeren dag ging hij over de Brooklynbrug, om te Brooklyn werk te zoeken. Na lang gezocht te hebben, werd zijn zoeken beloond. De baas van eene steenhouwerij zeide hem, dat als hij zijn werk juist zoo wilde doen als hem gezegd werd, en volgens de teekening op den steen zou werken, hij beginnen kon, en als zijn eerste werk tot tevredenheid was, dan kon hij meer werk krijgen. Hij begon met groote voorzichtigheid den steen volgens de daarop geplaatste lijnen af te houwen. Er was geen schoonheid in het ontwerp, het scheen op niets te gelijken, het waren voor den Ier slechts een paar niets beteekenende lijnen. Eindelijk was het eerste stuk steen klaar. De baas onderzocht het, gaf hem een ander stuk en zei: „Doe dit juist zoo goed.” Het tweede was als het eerste, zonder schoone vorm of iets van beteekenis, maar hij hakte den steen, steeds indachtig, dat als hij zijn werk wilde behouden, hij getrouw aan het plan moest zijn.

Na een paar weken van dit eentonig werk gedaan te hebben, het eene stuk steen na het andere, zeide de baas hem op een zaterdagmiddag, dat hij eenen halven dag vrij kon krijgen, zonder dat het geld zou worden afgehouden. Hij trok zijn beste kleeren aan en ging weer de Brooklynbrug over, maar nu als een wandelaar, inplaats van als een hongerig, ontmoedigd man die naar werk zocht. Hoe schoon was de stad nu in zijn oog, hoe prachtig waren die groote gebouwen, en hoe wonderlijk de ramen van de winkels.

Als hij op de mooie straat voortging en naar de andere zijde zag, werd zijne aandacht gevestigd op eene groote, schoone poort. Hier was iets belangrijks in zijn eigen vak. Hoe bewonderde hij het schoone werk. Hoe evenmatig en prachtig was het werk gedaan. Als een vakman, onderzocht hij nauwkeurig hoe iedere lijst was gemaakt. Hij ontdekte een stuk, dat door zijn eigen hand was gemaakt en dit was een gedeelte van deze schoone poort. Zijn oogen glinsterden van blijdschap en hij zocht naar meer van zijn eigen werk en hij zag steeds meer blokken, door hem zelf gemaakt.

„Wel, ik heb geholpen deze groote, schoone poort te maken en het is de schoonste die ik ooit gezien heb.” Terwijl hij daar stond, vulde zijne oogen zich met tranen en hij zeide: „Hoe dankbaar ben ik, dat ik het werk goed deed en volgens het plan gewerkt heb.” Een voorbijganger zag den Ier staan, met tranen in de oogen, ongevoelig voor hetgeen om hem heen voorviel. Hij zeide tot hem: „Waarom weent gij?” De Ier zeide: „Ziet gij niet deze schoone poort?” „Ja” was het antwoord „maar ik zie geen rede om daarover te weenen”. „Wel man” zei de Ier „ik heb dit blok en dat blok en dat blok gehouwen en ik ben zoo dankbaar dat ik mijn werk goed heb gedaan en getrouw was, want toen ik het werk deed wist ik niet dat het eene poort worden zou of iets dat maar half zoo mooi zou zijn”.

Zoo kunnen wij getrouw aan onzen taak zijn. Onze Meester maakt het plan, het ontwerp behoort Hem. Hij staat ons toe het werk te doen, als wij willen en eenmaal zullen wij zien hoe schoon het ontwerp was en het plan van God weten.

Als wij de zaligen en de volmaakt geworden menschen zien, dan zullen wij, als de Ier, ons verheugen als wij getrouw aan het plan geweest zijn en ons werk goed gedaan hebben.

Uit het Engelsch.

Aan de Zendingen:

Hiermede maken wij onzen mede-arbeiders bekend dat het traktaat „*Beproeft alle dingen, behoudt het goede*” herdrukt en nu in voorraad is en te verkrijgen tegen denzelfden prijs als de „Stralen van Levend Licht”.

Een nieuwe uitgave van het Boek van Mormon in de Fransche taal is pas van de pers gekomen. Daar het oude reeds was uitverkocht, heeft Pres. Serge F. Ballif, van de Zwitsersche en Duitsche Zending, met goedkeuring van het Eerste Presidentschap, eene nieuwe editie van 10.000 ex. laten drukken voor het gebruik in de Fransch sprekende gedeelten der Zending en die der Nederlandsch-Belgische Zending. De vorige uitgave werd door Apostel John Taylor, later President der Kerk, in 1852 te Parijs uitgegeven.

Dit is nu eenmaal het lot der menschen: in den strijd met elkander worden zij gevormd.

RANKE.

Naakt kan de waarheid voor het volk niet verschijnen.

SCHOPENHAUER.

Wat gelooft de mensch al niet, wanneer het maar sterk zijn ijdelheid vleit.

HARTMANN.

De menschen openbaren hun karakter door niets zoozeer als door hetgeen zij belachelijk vinden.

GOETHE.

BEMOEDIGING.

Nachtlijke uren, vol van leed,
 Daar geen sterveling van weet,
 Steeds gehuld in bange zorgen:
 Gij blijft voor het oog verborgen,
 Dat uw gangen wreed bespiedt,
 Maar u nimmer schreien ziet.

Mensch! wat immer u ontvlied'
 Neen, uw God verlaat u niet!
 Hebt gij heel uw hoop verloren,
 Kan geen vreugd u meer bekoren,
 O! Hij hoort de zwakke stem,
 Die vertrouwend roept tot Hem.

God alleen schouwt dezen traan,
 Vol van mededoogen, aan,
 Hoort het worst'len van uw harte,
 't Kampen van uw boezemsmarte;
 En Zijn Vaderwoord verzacht,
 't Schrikbeeld van den donkren
 [nacht.

Tranen aan uw God gewijd,
 Tolken van uw leed en strijd,
 O! zij rijpen voor den morgen,
 Waar geen smart ons meer doet
 [zorgen,
 Maar de vreugd, met schoo-ner gloed
 Wang en lippen blozen doet.

Die verheven zielerust
 Wacht uw geest aan beter kust'
 Zou uw moedloos hart dan beven?
 Neen, het voetpad van dit leven,
 Dat langs rots en klippen leidt,
 Voert u op naar de eeuwigheid!

A. G. KLEYN.

OVERLEDEN.

Op 11 Dec. 1907 stierf te Rotterdam zuster Arnolda Gerdessen. Zij werd 23 Dec. 1830 te Vianen geboren. Zij werd gedoopt door Ouderling J. H. Lambert, 25 October 1891.

Zij stierf in het vol geloof van het Evangelie en zal het loon der getrouwen ontvangen.

Het kind van broeder en zuster Dirk Bos stierf op 20 October l.l. te Groningen. Het werd 10 September 1903 geboren.

I N H O U D :

Het Spiritisme en de Waarzegster te Endor	Blz. 393	Zondagsschool-Schetsen	Blz. 404
Overleden	" 399	In ons eigen Zendingsveld	" 405
Onwetendheid de oorzaak van onkuisheid	" 400	Ik ben blij dat ik mijn werk goed deed	" 406
Wenken voor reizende Ouderlingen	" 401	Aan de Zendingen	" 407
Een kracht in het aardsch beroep	" 403	Bemoediging	" 408
Ingebeelde rotsen	" 403	Overleden	" 408

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.